KLEDING 'TWEEDEHANDS WINKEL' VINTED BLIJKT VOORAL LUCRATIEF

VRIJMARKT VOL SCHIMMIGHEID

Vinted doet zich voor als knusse vrijmarkt voor de online verkoop van tweedehands kleding. Het platform blijkt echter het domein van grote handelaren, die vintage als bulkgoederen de hele wereld over zeulen. Transparantie is ver te zoeken, zo leert een duik in de tweedehands kledingketen.

door **Annelie Langerak** en **Mandy Meijer**

Zoon Floris (10) groeit snel uit zijn kleding. Zijn moeder Vanessa uit het Brabantse Zevenbergen, koopt en verkoopt kleding voor hem op Vinted. Ook scoort ze er met regelmaat een leuk voetbalshirtje. „En ik koop ook weleens wat voor mezelf, zoals een leuke blouse", zegt ze, terwijl ze zorgvuldig een stapel kleding opvouwt.

Terwijl Vanessa de kleding van haar zoon stuk voor stuk sorteert in Zevenbergen, gebeurt hetzelfde in Thailand. Bijvoorbeeld in de sorteerfabriek G Rags. Hier gaat het niet om een paar shirtjes, maar om balen kleding van 45 kilo. Deze kleding wordt voor 30 tot 40 cent per kilo ingekocht uit zogenoemde *raghouses*. Dit zijn textielbedrijven die kleding van kledingcontainers inzamelen in Europa en de Verenigde Staten.

'Booming business'

De Pakistaanse eigenaar, Saleem Ghanchi, vertelt aan De Telegraaf dat tweedehands kleding de laatste jaren 'booming business' is en hij verwacht dat dat alleen maar zal toenemen. „Veel van onze gebruikte kleding uit de VS en Europa komt via Pakistan naar Bangkok. We hebben ook een sorteerfabriek in Dubai."

Sportmerken als Nike, Adidas en Puma zijn populair, maar ook Dickies, Carhartt, Lee, Levi's, Guess, Hugo Boss, Tommy Hilfiger en jassen van The North Face. T-shirts gaan voor gemiddeld 325 tot 950 euro per baal de deur uit. Alleen de beste kwaliteit kleding, die vintage wordt genoemd, gaat terug naar het Westen. De rest gaat naar Afrika, Zuid-Amerika of wordt verkocht op een van de vlooienmarkten in Bangkok zelf.

Wereldwijd werd in 2020 zo'n 1.234.405 ton tweedehands kleding geëxporteerd. Wie van die hoeveelheid 45-kilo-balen achter elkaar zou leggen, overbrugt de afstand van Amsterdam naar Sydney. En dat is nog maar de hoeveelheid van één jaar.

„Over Vinted is heel weinig bekend", zegt Mariska Boer, eigenaar van Nederlands recyclebedrijf Boer-Group, die jaarlijks 130.000 ton kleding verwerkt. „We weten niets over hoeveel kleding op Vinted wordt verkocht en verwerkt." Terwijl dit wel belangrijk is volgens haar. „Je wilt toch weten waar producten vandaan komen en wat voor stoffen erin zitten."

> ***'Wat Vinted nu doet, is verwarrend voor de consument'***

Vinted claimt een platform 'van consument tot consument' te zijn. Commerciële verkopers mengen zich in deze stroom tweedehands kleding, die uit verschillende stappen bestaat, van kledingcontainers naar verschillende Aziatische sorteerfabrieken, naar groothandelaren in Europa. Pakistan is importland nummer één in de tweedehandskledingmarkt. In 2020 importeerde dit land 180.000 ton kleding. In de zes sorteerfabrieken van Noble Impex komt per dag zo'n 250.000 kilo kleding binnen, waarvan zo'n tien procent vintage is.

Hamza Moti is de directeur van de zes fabrieken, die al drie generaties van zijn familie zijn. Het Pakistaanse bedrijf koopt vintage kleding in voor drie euro per kilo en verkoopt het voor twintig euro per kilo weer aan Europa. Moti zegt hierover: „Het voelt soms wel vreemd dat mensen uit rijke landen dingen weggooien en die dan zelf weer terug willen kopen."

De studenten Nadia Hoogstede en Micha Pasma verdienen een aardig centje bij met het verkopen van de (tweedehands) kleding. FOTO ALDO ALLESSIE

De balen kleding uit Pakistan komen binnen in de Rotterdamse haven. Hier worden ze in vrachtwagens geladen en naar groothandelaren gebracht, zoals Wing999 in Nunspeet. De warenhuismanager is de Poolse Voi Hatlas: „Nederland is een aantrekkelijke vestigingslocatie vanwege de haven en omdat het goedkoop is om vanuit hier te handelen naar de rest van Europa."

Gigantisch

In het warenhuis ligt zo'n 150 ton kleding. De balen die binnenkomen, worden opengemaakt, gecontroleerd en opnieuw gesorteerd en verpakt. De klanten zijn online verkopers op Vinted, maar ook tweedehandskledingwinkels en kiloshops. Hatlas: „Vinted is gigantisch, daardoor kunnen wij veel spullen kwijt."

De pakketten maken na Pakistan, Thailand, Rotterdam en Nunspeet eerst nog een stop bij kleinere leveranciers, zoals Denim Depot Nederland van Benjamin Janssen (22) uit Enschede. Hij koopt vintage kleding in en verkoopt die meteen weer door. Soms zit er ook nieuwe kleding tussen. Janssen: „Dat is overproductie, die dan zo lang van plek naar plek is gesleept dat het inmiddels vintage is geworden."

Uiteindelijk komt de kleding terecht bij de commerciële Vinted-verkopers. Eén van Janssens klanten is Renewdd uit Ede. Hierachter zitten de studenten Nadia Hoogstede en Micha Pasma. „We hebben nu een paar leveranciers gevonden, daar kunnen we voor vijf- tot zeshonderd euro dertig items inkopen", legt Hoogstede uit. Op de tafel in het kantoortje van haar vader staat een doos met Ralph Lauren truien, een populair merk volgens haar. De twee zijn nu zo'n zes maanden bezig en besteden ongeveer één dag per week aan hun zelfgemaakte bijbaan. „We hebben tot nu toe tweeduizend euro winst gemaakt, dat is niet slecht voor beginners", zegt Hoogstede.

Beter gevoel

„Vinted geeft de consument een beter gevoel, maar draagt niet per definitie bij aan duurzamer koopgedrag", zegt deskundige Miriam Geelhoed van textielbranchevereniging Modint. Volgens haar maakt Vinted het makkelijk om meer te kopen, omdat consumenten denken dat tweedehands altijd verantwoord is. „Duurzaam kopen is juist minder kopen."

Bovendien zorgt die koopprikkel in de tweedehandsmarkt niet per se voor minder fast fashion. „Kijk alleen al naar de hoeveelheid nieuwe producten van Shein en Temu die op Vinted staan."

Vinted groeit hard. In 2023 maakte het Litouwse bedrijf voor het eerst winst sinds de oprichting in 2008. „In 2024 was Vinted vijf miljard euro waard en we streven ernaar om honderd miljard waard te worden", zegt Adam Jay, algemeen directeur bij Vinted, in een interview met De Telegraaf.

Het hoofddoel van Vinted is de levensduur van een kledingstuk te verlengen. Jay: „We willen van tweedehands een eerste keus te maken." Het geld dat Vinted verdient aan producten op het platform komt voornamelijk van een percentage dat wordt ingehouden op de verkoopprijs.

Ook kunnen leden betalen om meer zichtbaarheid te krijgen. Sinds 2021 moeten commerciële verkopers op de Nederlandse Vinted een speciaal account hebben. Daarmee kunnen grote hoeveelheden tweedehands artikelen worden verkocht. Vinted kent maar een laag percentage pro-verkopers volgens Jay. „Want we zijn voornamelijk een consumentenplatform." Hoe hoog dit percentage precies is, wil hij niet zeggen.

Op een consumentenplatform kopen consumenten niet van bedrijven, maar van elkaar. Daarbij is de verkoper dus iemand die thuis de spulletjes fotografeert, zelf inpakt en op de bus doet. Vaak is er rechtstreeks contact met de koper.

Jay onderstreept het belang van transparantie. Daarom krijgen kledingstukken van professionele verkopers een 'pro'-label. In de praktijk blijkt dat veel commerciële partijen opereren zonder een pro-account. De Telegraaf bekeek tientallen Nederlandse accounts en kwam geen enkel pro-label tegen. „Een verbeterpunt", geeft Jay toe. Hij erkent dat Vinted niet volledig in de hand heeft hoe het platform wordt gebruikt. „Misschien op manieren die we niet voor ogen hadden." Over de grote hoeveelheid fast fashion zegt hij: „We gaan niet selecteren in merken, dat moeten autoriteiten en regelgeving maar oplossen."

Niet haalbaar

Het is voor Vinted ook niet haalbaar om te traceren of dat leuke truitje van een particuliere verkoper uit Nederland komt of dat het van Europa naar Bangkok en weer terug is gevaren. Jay: „Een pro-verkoper of een particuliere verkoper kunnen allebei wel of niet de kleding uit Pakistan halen." Maar volgens Jay is dit niet het belangrijkste aan het platform. „Het belangrijkste is dat vintage kopen beter is dan nieuw kopen."

„Transparantie is belangrijk om duurzame keuzes te maken", zegt Geelhoed van brancheverenging Modint „Wat Vinted nu doet, is verwarrend voor de consument." Ze vindt het problematisch dat niet terug te vinden is of een koper op Vinted met een commerciële verkoper van doen heeft. En dus ook niet of het product uit iemands kledingkast komt of de hele wereld over is geweest. „Want wie is dan de verantwoordelijke voor het product?"

Ze doelt hiermee niet alleen op duurzaamheid, maar ook de veiligheid van het kledingstuk en of er bijvoorbeeld schadelijke chemische stoffen in zitten.

Vanessa uit Zevenbergen gaat in het vervolg wat beter kijken bij wie ze iets aanschaft op Vinted. „Ik vind het toch wel fijn om te weten waar mijn kleding vandaan komt."

In diverse landen, waaronder Pakistan (foto links) en Thailand (foto rechts), liggen enorme opslaghallen vol met kleding die daar gesorteerd wordt om vervolgens een weg te vinden naar verkooppunten verspreid over de hele wereld. FOTO'S DE TELEGRAAF

PLATFORM VOOR PROFESSIONELE HANDELAREN

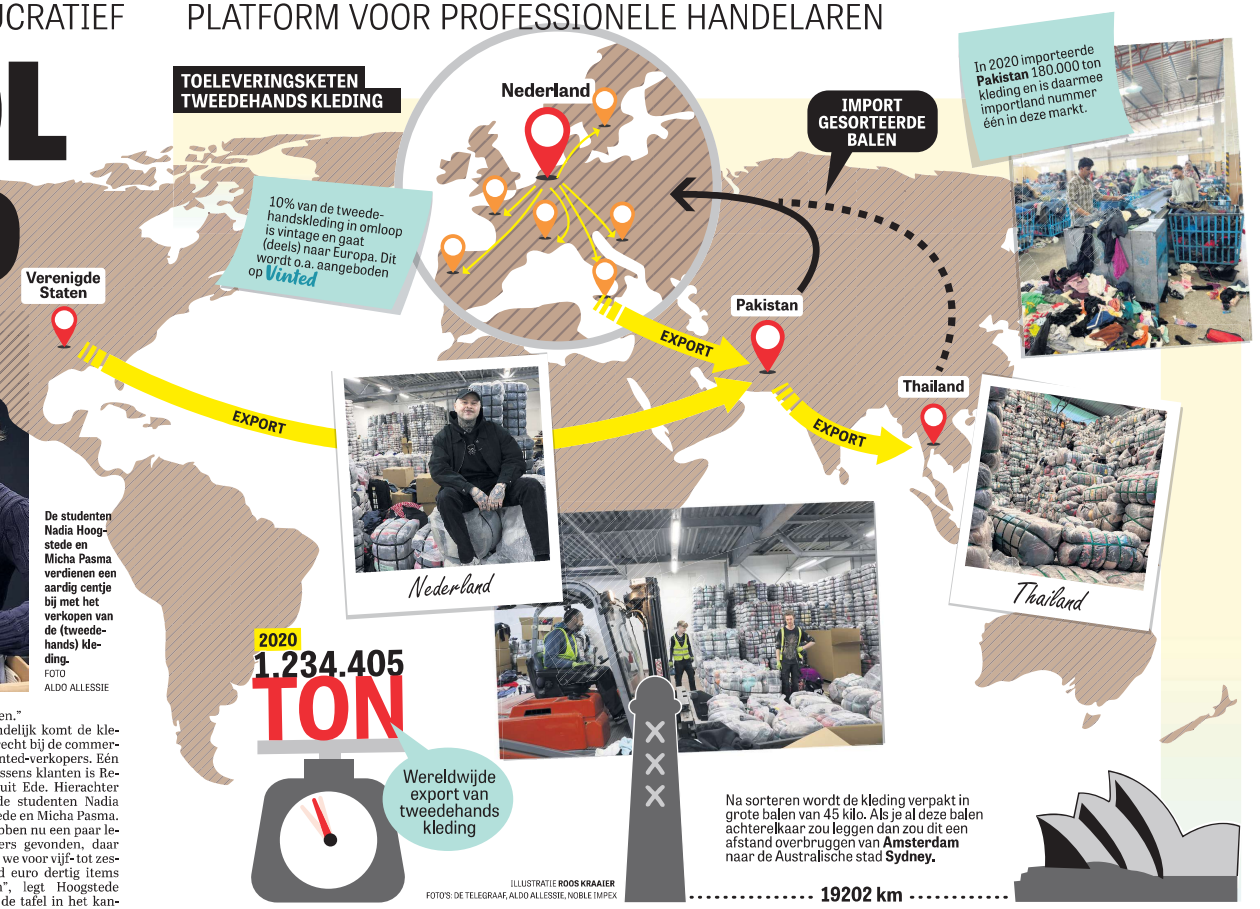

ILLUSTRATIE **ROOS KRAAIER**
FOTO'S: DE TELEGRAAF, ALDO ALLESSIE, NOBLE IMPEX

Kleding verkoopt altijd en overal, of het nu tweedehands is of hagelnieuw. FOTO DE TELEGRAAF

'HET VOELT WEL VREEMD DAT MENSEN UIT RIJKE LANDEN DINGEN WEGGOOIEN EN DIE DAN ZELF WEER TERUG WILLEN KOPEN'